

ეშმაკები დათრახნი

№ 34

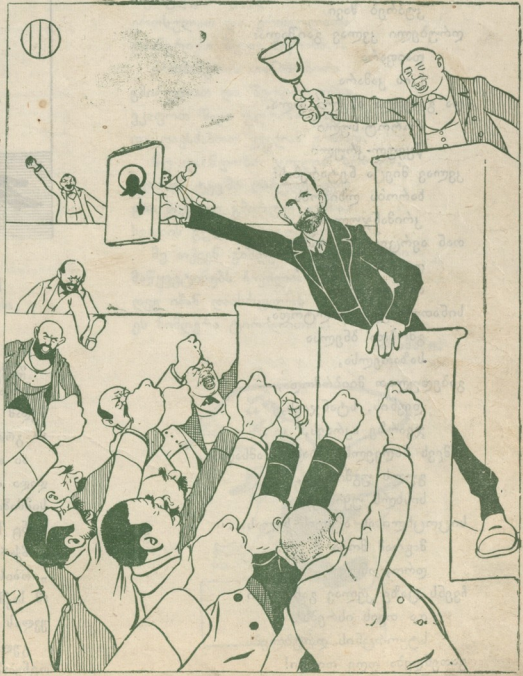
ი ე რ ი შ ი.

განცხრომს ძეთა სასოებას, დაბაზს
 დიდებულს,
 სიჭრუმე ფლობდა ხმა ისმოდა შიგ მხოლოდ
 ერთის,
 „საქმიანობას“ გაეჩინა იქ მკვიდრი ბინა,
 ყველას აღხენდა „მყუდროება“: წყალო-
 ბა ღმერთის!

აზრდილად იღვა საშიშარი ახლო წარ-
 სული,
 ასოვდათ მისი შემუსრავი: „ხატი და
 ჯვარი“,
 კმაყოფილებით შესტკეროდენ მათ ღიად
 სახეს,
 ნიშნათ მადლობის არვის შურდა აქაც
 „ქანქარი!“

მგვრამ იქ... იქ, მან დაანძრია ცოდ-
 ელი ენა,
 სთქვა: „უჩვენოო! თავს იხსნიან მძლე-
 თა მძღენიო,
 სხვები რომ ძღება ის არ კმარა, რომ
 კიდევ მათაც
 არ შესთავაზოთ სხვის ნაშრომი, ოღუ
 ნადენიო?“

ასტყდა ყოვინა: „დაიკარგე მაწანწალოო,
 აქ რა ბინა გაქვს, სადა გღიხარ საძაგე-
 ლიო?
 მუშტის ღირსია, აბა ბიჭო მიცხეთ მაგა-
 სო
 ჰხედეთ არა სწამს წმინდანების საწაღე-
 ლიო?..“

რ. ლეჩხუმელი.

ხატების „თაყვანისმცემლთა“ იერიში.

* *

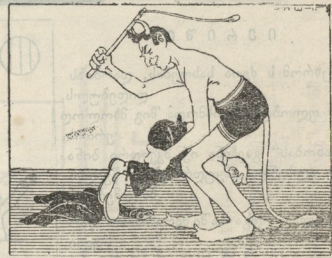
განთიადი
 ის დიადი
 სხივ გაშლილი კაშკაშებდა,
 ცის კიღური
 შუქ-გახსნული
 ვარდის ფერათ ელვარებდა!
 და წყვილადი
 გულ-ზეიადი
 სამუდამით გვეზორდებოდა:
 სულს ლაფვავდა,
 ძალს კარგავდა,
 შავ ჯურღმულში ეშვებოდა.
 თენდებოდა!
 ყველა გრძობდა
 სიხარულს და ნეტარებას
 და ძალთა ძალს,
 ვით ნატვრის თვალს,
 უმღეროდა „ქებათ ქებას“...

მაგრამ ავი
 კუპრებ შავი
 ღრუბელი კვლავ გაიშალა:
 დიფარა
 ცის კამარა
 და გამეფდა ბნელი ძალა.
 ბოროტ-სული
 წყევლ-კრული
 კვლავ მიეცა ნეტარებას:
 ხარობს ლბინობს
 კრიმანჯულობს...
 თან აერთელებს ბოროტებას.
 და ვინც გულით
 აგზნებულით

სინათლისკენ მიიღრტოდა,
 გამობდა ბნელსა
 საზარელსა,
 გაბედულით მიიბრძოდა,—
 დენის, სტანჯავს,
 ჯვარზე აკრავს,
 ასმეც ნაღველს, შხამს, სამსალოს,
 გულს უგვირავს,
 სისხლს უყინავს,
 სიცოცხლისას აკლის ძალას...
 მ.გრამ მოვა
 დრო, ამოვა
 ჩვენს ცაზე კვლავ განთიადი
 და თვის ისრებს
 სტყორცნის ღრუბლებს...
 გათენდება დღე დიადი!

მზე შუქ-მეფნი
 სანატრელი
 გაშლის სხივებს სანეტაროს.
 გაანათებს
 გაანათლებს
 ზესკნელ-ქვესკნელს, მთელ სამყაროს!..
 მაშ ჩვენც მისკენ,
 სინათლისკენ,
 გავსწიოთ ქედ-მოღუბრელათ,
 დავგმოთ ბნელი
 საზარელი
 მოელენილი ჩვენდა მწყველელათ.
 და ბოროტ-სულს
 შტეგინებულს
 მხნედ ეებრძოლოთ გაბედულად,
 ვიდრე საფლავს
 ცივსა და შავს
 არ გაუთხრიოთ იმას სრულად!

გ. ჩახრუხაძე.

სოფელელი ზატარა ქალი.

I.

ფეხტიტეფლა, უღეჩაქო, თავდათ,
 დაწაწადებს დიდიდან სდამომდის,
 მუქამ შრომაბას და მუღამუე მას შიას,
 ამ გონობასთიფის სიმწრით სული ამოსდის.
 აი თავზე დაუღვია მოკრული
 დიდი ფუთა სახეე ბეოდის ფოთლითა,
 სიმძიმის ქვეშ სწრაფად უნემს მას გულია,
 მაინტ ჩქარის, სულ სვედათა თფლითა.
 ჩქარის, სახლში ადრე უნდა მივადეს,
 „იობის მატლს ამ ფოთლებით აზურებს,
 ამ საქმეში ჳბოებს შეგანს უდადეს,
 უღვას ჳიებს და იქიდათ შქეურებს!
 გულში აფლავს იგი ტრიალ განზრახვებს,
 თინებაში შეიბადს კაღვრესა,

როს ზარკები დაჭეუწავენ ცხებსა
და მჯიდები ფულებით ავესება:

შეიკრავს იგი ღამაზ კაბასს,
დამშვეწებს ფეხებს კონტა წულებით,
რაც დარება, — ჩაბარებს მამას
ოჯახისთვის, წესით, არა ჩუქებით.

მამა მასე შეუტათ არის ტანჯული,
ეს ძაღვან კარგათ ესმის ზეწას:
ის შრომის ქვეშ მარდის ქედ წარგული
სთასნაირს ხედავს გაწამწას.

ამ ფიქრებით სტკება შრომის ასული,
ბურჯა შრომა დღითა-დღე უსწდებდა,
მაცრამ იტას, რომ სუქმისა დასსრული
აქვს თავისი და ის მალედ დადებებს...

II.

ისევ ისე უღებდა თავდა,
ფეხტიტყელი, ტანზე კონკა ძველითა
ისევ შრომობს და ისევა მას შიას,
ამ გრძობის ქვეშ გმინავს ოსერა-მწველითა.

მძიმე შრომით ვერ ედარს ის ვერას!
უიმეო და მრავალ ჭირსხული,
სწვევლის თავისი განქნას, ბედის-წერას
დადგურებადი, მწარედ გულ-დადგული.

წახდა წია! ერთი ზარკიდ რას ქვია,
სანიმუშოდ მის თაველს ადრ უნახავს,
ადარე კაბა! ჩუსტიც ფეხთ არ ადგია!
ამაებს ის აწ წინაშარბი თუ ნახავს.

მამაც მასე რაღაც სულ-გამწულარია,
ხანაც თვალებს რისხვით დაუბრიალებს,
ასე ფიქრობს, თითქოს ამის ბრადია,
ვიბუბუში ფულს რომ ვერ იხსრიალებს.

მწარე ფიქრებს შეუერთა გაცონა,
ცხარე ცრემლით ივსებს ტურფა თვალებსა,
უფრო კიდევ მან მოჭკვას, დაადონს,
რომ მშობელი მამაც არ იბრალესს!..

5. ზომლითელი.

ც ი ხ ი ღ ა ნ .

მე თქვენ გიმღერო ახალ ჰანგებს
შავი ციხია ცხოვრებაზე, —
თქვენც მოაწყვეთ მიძახილი
ნაღლიანი და სველის ხმაზე.

დავამღეროთ: ციხის სარკველს
ალარ ხდება სხვი მზისა,
დაჩაგრულია კუთვნილება
იგი მტერმა მიითვისა!

ირგვლივ ბნელა ვით საფლავში,
გული ტირის და ღონდება,
დაჩაგრულია მწუარე ხვედრი,
წინ უღდება ავგონება.

გარედან კი გაშმაგებით
ქარი ცენესი, არხვეს სარკველს,
თითქოს რკინას ჩამოსახბის
საპირადო თავის სათქმელს:

.....

უსახლკარო და უმწურო
ჩაგრულგებო ყველა მარისა,
ერთსულთა და ერთგულთა
დაანგრეთ ბუღე მტრისა...

ერთმანეთის თანზობითა
გმირულთა და შეუღრეკლათ,
ვცაფთო შავი უღრანი ტყე
და დასახბით ყველამ ერთად.

ნუ დაინდობთ ჯოჯოთ ხროვისა,
ულრან ტყეში დაბუღებულს,
გზა მიეცით გმირულ ყინსა,
სცვლის გულში დაგუბებულს...

მე თქვენ ვიმღერო, მგერამ ქარი
მაწყვეტრებს ჩვილითა: —
დღე იმან დაასრულოს
ეს სიმღერა ტრილითა!..

იასამანი.

სამოქმედო მზადება.

აბრუნდი ჩარხო, დაბრუნდი
თორემ გამიხმა პირიმი,
არაყს და დენოს შენით ვსვიმ
„პაგრომი“ შენი ქირიმი.

ბ. აბ. სპანძიძის.

(„ეშ. მათ.“ №-28 წერილი გუმის ვაში)

რამ გავამწარა ახლან
რამ აინუე კირილე,
დამშვიდდი იგი სსვა არის
სენამიე შენი ჭირიმიე.

თუ კი იცანი „ეშმაქის
მათრახსა“ რატა ეწერა,
მაშ, იფიცისთუის რაღ გინდს
ან ხუტესი ან ტერტრას?

ზატოსაცემლათ გიცანი
მოგანთლე „უსტაპასათა“
და შე ეს მივირს „სტრუდენტო“
შენ რად მასსენებ ავათა.

დამშვიდდი გული აივრე
გაფიცე ამქარ მძანესს
და ჩაუქრალე ხანდს ხან
დანკრულე ხანდს, და ადნესს.

მაშ რას უღები უორუს
ეს შე ვარ შენი ჭირიმიე,
თავი ახუბე დახარენთ
დადლათ ის თუ კირილე

პატვის ცემით შენი—ტული.

ბიბლიოკრზფიული განყოფილება

წინა სიტყვაობა ამ განყოფილების შესახებ.

ჩვენ კურთხეულ სამშობლოს მოდგწათა რიცხვი დაითი-დღე მატულობს ზეგარდმო ნიჭით ცნებულ მოღვაწეებით. სამშობლო ბაზარზე ფიჭვლათა და ცხელ-ცხლათ გამოდის ამა თუ იმ ზოგის ტუდის ნაღები, ამა თუ იმ შეზროზეს ზროზა დრმა აზრებითა ფენილი, ერთი სიტყვით,—ილათ ნაკაშიძის სიტყვით რომ ვთქვათ,—ნაწარმოებიანი შეგეორნი, შეგეორნი და კიდევ შეგეორნი. ზო და ამ მოვლენას ანკარაშინი გაწვევა უნდა, შწერალათა გულის ნაღებთ დაფასება ესაჭიროება. ბიბლიოკრზფიული განყოფილების დასრება ჩვენ ჟურნალში—უტცილებელი სჭიროება. ამ დროშიანი ეს განყოფილება არ გეჭიბათ. გასწორებთ ამ ნაგას, ვთვლით რა მოვალეთ ჩვენ თავს, რომ შეითხეულ საზოგადოებას შესანიშნავ ნაწარმოებზე მიუვითითათ.

ლექსები ნატალია რ გიგაურისა, გამოცემა მისიცი, ქ. შუთახისი. სტამბა ფერაძისა და კარნაუხვიცის. 1908 წ.

აი, ეს აწერილი გარედან ნატალია რ. გიგაურის ნაწარმოებს. ენახოთ რა წერილი შეგნით. შეგნით წერია თვით ლექსები.

ილი ხანი არ არის მას შემდეგ, რაც სამშობლოს ცაზე კიდევი გამოჩინდა ერთი ვარსკვლავი, ვარსკვლავი პოეტური. მე მოგახსენებთ ნატალია რ. გიგაურზე. ჩვენ მანდილოსან პოეტთა შორის ატალია რ. გიგაურის თავის შესაფერი ადგილი უქერია. რომ მას ეს ადგილი მართლა უქერია, ამას ამოწმებს მის ლექსთა კრებული. აზრი მკვეთრი, პოეტური დაბლა ფრენა მკვეთრი, რთომილი მკვეთრი,—აი ნატალია რ. გიგაურის პოეზია. მიგვითყური!..

აგექვი, მიველ სრემელათან
გაგმომტულა იფიცათა,
გარანდულე-გაუჭრებელი
დადხანს ვიჭვრეტდი გარეთა.

ეს ტავი ამოდებულია ლექსიდან „გემოდ-გომო“— ჩაფიქრებით სარკელთან მისვლა და მერე კიდევი „გარინდულ-გაუჭრებულათ“ მისვლა, თანაც კიდევი „ილიხანს ვიჭვრეტდი“,—ყოველივე ეს განა არ არის განქერტა და მიწვიდნა „მიგვთარი“ პოეზიისა?..

აქვე ჩინებული რითები:
გაგმომტულა იფიცათა
დადხანს ვიჭვრეტდი გარეთა

ფიქრითა, გარეთა.. სჩანს რომ ნ. გიგაური არ არის დარჩენილი პარანსის გარეთა.

აი კიდევი ამავე ლექსის დასკენი:
ჩემს გულსად მიდავრად ატოკებს
მრავალ გრძნობათა მორეგით!..

მიხატავს ცოცხლათ სურათებს
სველა - სასამო არგვით!..

ვინ არ უნდა მოიხადოს ქელი ამ მსველა—საამო არგვის! პოეტის წინაშე ჩვენც უნდა მოვხაროთ მის წინაშე ჩვენი მითრახის კული, მარა არა იმიტომ, რომ მერე უფრო სწრაფად გავშლოთ და ვცხოთ ნატალია რ. გიგაურის პოეტურ ზურგს.

აპა ლექსი რომელსაც პოეტი მიმის სსოვენს უძღვნის:

დირსუელ იუჯ მოძღვარი
მიმდევარ ქრისტეს მგნებისა,
იგურთას შენი სსხელი
ააქედ და იქედ—სეგნას!..

ნატალია რ. გიგაურის პოეზია ებრძვის უსამართლობას. აი რი მათუწერია პოეტს თავის ამხანაგის სურათზე:

მამ ებრძოლათ დიდსულოვნად
უსამართლობას წინაშე,
ჟიგურინებდათ სუდუმიანთა—
მარტო სიტყვით მითარეჟით!

ესეც თქვენ „მარტო სიტყვით მითარეჟით“ და არა ცხენით! მოგცხენ თუ არა!..

ნატალია რ. გიგაურისა თუმცა მებრძოლიც ყოფილა, მარა დიდი პესიმისტაცა ყოფილა. მას არ წამს შეგობრობა.

ივან სხვას ეტყუი,—მას სხვას,
ეზირმითებუი უგვასს...
ამასთანავე,—თუ შერგან
გამოქლავან რამეს!..

მაშინ გიკინიანო. ამას დაუმატებთ ჩვენ, თუ გამოვლიან განსაკუთრებით ლექსსა ასეთსა მკვეთრსა.

ქვეყანა შურიანი. ვასაკუთრებით ამხანაგებს შეშურთ გენიოს ამხანაგების გენიოსება. ასეთი შურიანი ამხანაგი ჩვენ პოეტსაც ყოლია. მის ამხანაგებს შეშურებით ნატალიას მკვეთრ პოეტობა. ამაზე ნატალია გულმოკლულათ წერს:

და თუ კარგი რამ შეგნიშნეს,
რისთვისაც შენ „მართლას“ გაქქეს!
შენ სსასარგებლოთ რამ ნდება
თუნდა მცირე რამე იყვის!..

მაშინ, ჩივის პოეტი,—დამიწყებენ ცქერას უფროით და გარიდებენ თელს შორითო.

ნატალიას, ბუნების დიად სურათების პოეტურად აღწერა, ძლიერ უხდება:

შსახუნა წვიმა დაუშვა,
ცა შეიმას დრუბლებით!
თანაც ხშირი ტუე ხმას აქლეს,
ხადირა გარბას დმუადით!..

ნატალიას ალღეგორიული ლექსების წერაც სკოდნია; ი, რას ეუბნება ის ზღვას:

მაგრამ დრო ცვლდება,
ბუნებად მისი მსგავსია!
დაწესდა, გულსა ნუ მიღწერე
დაღის რაფრავე შენსა!..

აღსანიშნავია ნატალია რ. გიგაურის პოეზიაში კიდევ ერთი საყურადღებო რამ: პოეტი ერთობ ბევრ ლექსებს უძღვნის გარდაცვლილ თავის ნათესავების და მეგობრების სსოვენს! აი სია იმ გარდაცვლილთა, ვინც ნატალიას მკვეთრმა პოეზიამ უკვდავ კყო:

1. უსაყვარლესს და უძვირფასეს ჩემს მამის— დეკანოზ რაფდენ გიგაურის სსოვენს.
2. ჩემს საყვარელ დის მამოს სსოვენს.
3. ჩემს ძმის კოწიას სსოვენს.
4. თუი ხელიუფლიშვილის სსოვენს.
5. ქენიან ელიონორა გურიელის სსოვენს.

ამ უკანასკნელ ლექსში ცოცხალიც არის ნაკები, სახელდობრ ჯაბა გურიელი:

ამ ამეღათა განსსევე უკანასკნელად!
და მაც ამელსა გკამართლებს თვით ეუდესთა!
შენი ჟამს!—გულათ მსგავსი ახტელესთს.
ისენ სოა შენი შესეფერი,—შენი მსგავსია!

ამ რიგათ ნატალია რ. გიგაურის ლექსები ბევრად მაღლა დგას ღირსებით ცნობილ თავად ესე გურიელის ცნობილ შეუძღე ლექსზე:

ნინო, ნინო!
შეგატეჟე სსამი ჟამი დობით!..

წარმოიდგინეთ, ნატალიას პოეზია თავად ჯაბაკურ გურიელის უკვდავ ქმნილებასაც კი აღემატება. თუ უკვდავი ქმნობა ჯამბაკურისა კი შემდეგია:

რდას ჩვენი ნდება,
იმ კაცმა მთლად დაგატეჟია,
სურგზე მოგვიდა დრხცბა,
დაგვამას ნოფობრანცია!..

ჩვენ ნათილეგავით, რომ ნატალია რ. გიგაურის პოეზია „მკვეთრ“ ღრმა-აზროვნაია, „მკვეთრ“ რითმოვნაია და „მკვეთრ“ დაბლა-მფრინავია.

ჩვენ აქ არ შეგხებვიართ ნატალია რ. გიგაურის „ჰუმორს“. ამ „ჰუმორზე უფროდ „მკვეთრ“ ილია ნაკაშიძე წაიკითხავს ახლო მომავალში „მკვეთრ“ ლექციას.

კენტი.

მესტვირული.

მე ვარ და ჩემი ქაიანა,—
 ჩემი სტვირი, ჩემი გულა.
 მევიარე ეს ქვეყანა,
 გვიცანი და გამძულდა.
 ბევრი ვნახე, რომ მოვიდა,
 იცრუა და აბლაყუნდა,
 რომ გეკითხა, საარაკო
 ერთობა და ძმობა სურდა.
 მარა როცა დაინახა
 ორი გროში, რამე, ხურდა,
 უცებ ზურგი შეგვაქცია,
 უკუ იქცა და გაბრუნდა.
 მტერს დაუწყო ფეხის ლოკვა,
 შეიცვალა ვით იულა,
 მეზობელის გამცემელი
 „დიდებულათ“ დამსახურდა.
 აღარ გვზოგავს, კოკებამდის
 გავგატყავა და გავქურდა
 და არ იშლის ამ ხელობას
 თუმც ათასჯერ გაპანლურდა.
 ბევრი ვნახე, სამშობლოზე
 რომ ყვიროდა და წყაურდა,
 თურმე აღვიღს დამცემდა
 ჯამაგირი—ფული სწყურდა.

იმ თავითვე ვიძახოდი
 რომ სტყუოდა აბლა-უბლა
 და სამშობლო, დაგიფიცე,
 არც დღეს მოსწონს და არ უნდა,
 მხოლოდ ლუკმა ავიციებდა,
 გამოამღეს და დაღუბდა.
 ხედავე ძველი მეგობარი
 მოგვშორდა და წალაყუნდა,
 ერთ დროს ძმობა შემოგვეფიცა
 დღეს კი გავგიჟამურდა.
 ძმობა მტრობით შეიცვალა
 და ერთობა განადგურდა,
 ზოგმა სწორათი თქმული სიტყვა
 გაღუნა და გაამრუდა.
 გადასცილდა სიმართლის გზას
 ეხვეწენ და არ დაბრუნდა.
 (როგორც ხედავთ, ეს ქვეყანა,
 შეიცვალა გადამბრუნდა.)
 ზოგი ტყველით დამემდურა
 შეკუნტრუშდა, აბრაგუნდა
 და გააბა მითქმა-მოთქმა
 ზოგიც შენება დაფხაქურდა.
 ზოგს პილ პილა უქამია,
 მისთვის ცხარობს და გახურდა,
 დროა ამათ რომ მიეზლოს
 შესაფერი რა თქმა უნდა
 და მათთვის მამქეს მომართული
 ჩემი სტვირი, ჩემი გულა.

ზლიკვამე.

გაკოტრებულები.

(სტენა ქუჩაში)

აგერა მიხა ქუჩაში
 მიღის ღრმით დაფიქრებული:
 წინ შეეხება „კვირისა“
 შეგრეულ-გაფითრებული.

მიხა. გამარჯობა ძმობალო!
 საით შეეჭურები?
 რატომ ეგრე ვარაფით
 დაგიშვას უერები?!

კვირისა. თუ დამეხთი გქამს, გამაშვი,
 გამაფუჭლას სქამეო,
 ვეკარგები, რომ აღარ
 შედგომება აქ შეო!

მის. მოივლე, რას ამბობ?
ხომ არა ხარ ნასვამი?

კეინისა. კაცო, გამიშეი შექეი,
გამიგონე ნათქვამი!
ხელე უკან მომდევნე,
ის ორსული ქალები;
ღამის არის ხელებით
ამოთხარონ თვალები!..

მის. შე მგონია გწუხებეს,
რამე უცხო სენია!
ქმე, ბუღი-გარიანკა
ხომ არ გამოგნენია!
ვინ ორსული ქალები?
დაუღაგდი ჭეუას,
თავში არა გიურა,
რომ მიგიტყეს ბუასა?!

კეინისა. გუფიცემა სინილისა
არა ვარ დამნაშავე!
ჩემი ცოდის ბრალად,
თავი რომ გავიშავე!
კვ დაწველილიშვილი,
მომაყრიდა ბერიითთ:
„კაცო ვას გავლათ!“
ნამტინდა ტირიით...
შე გავტოვდი, მოგვრიბე
ღარბი ხალხის ოფლები,
უნებე გამოქვლები,
მითი მოცეულები.
ახლა შენსუბიანს,
რამღენი შავინებეს.
ზოგი მოკვდას შიანიროსს,
ქადიან მამინებეს!
ეჰ, რა გითხრა მამაჟან,
რა ერთი მოგთავადო,
ღამის არის ჭაერისგან
ტყუასუ შევაშადო!

მის. მერე რისთვის აჭეკვი,
ცოდეს, იმ უსირცხვილას?
რამდენჯერ დაგარიტე,
არ ისმინე შეიღოს!
ნეტა ქალს შინე გუდეს,
სწორეთ ჭოჭოს ცაღას!
წახველი და თახვევი,
ისეც ნაჭერივღაია!

კეინისა. მაკაში დამნაშავე,
სულ ჩემი მახალა;
ამის შერთავ ხომ იცე,
სულ ქანჭრის ბრალა!..

მის. ესე ძველი ანდასა,
შენსუდა ნათქვამი:
ფართი-ფურთი გავიცვლა,
დაგრძე შევი ვამა!..

შმაგა.

როს თავიანდარულს
და კრიკა შეკრულს
შე მისი სახე გამახსენდება,
მაშინვე გული
დამმარბული
იმედის შუქით გასხვივონდება.
აღარა ესტრიი...
შორს სვლედა, ქირი!
იფანტებინ ფიქრთა გროვანი,
და შევბა-ღენით,
მუბადის რწმენით
ვკაცებო, ეზღები ძალ გულოვანი!
ის ტურფა სახე,
თუ ვინმეც ნახე,
ხომ თვით ეღემის ხატება არის?!
გულწულოიანის
აღამიანის
წმინდა სამსხვერპლო, წმინდა ტადარი!
ის ხომ სიტკოა!!
ეს ხომ სითბოა!
ტანჯულის გულის სიამე, შევბა!
ის სინათლე!
ის სიმართლე!
შეუზღუდღელი თავისუფლება
როს თავიანდარულს
და კრიკა შეკრულს
ეს ტურფა სახე თვალწინ მიღვანა,
გულს გარძობა წმინდა
მინთებს და მინდა,
რომ ნეტარებდეს მთელი ქვეყანა!..

ნ. ზომლეთელი.

თავისუფალი ვაჭრობა-მაწანკლობა ქუთაისში.

ერთი უცხო მოყვ ვინმე მოგვევლინა ქუთაისში, მაგისტანა მაქანკალა ვერც კი ნახავთ მუშტიდში. ბულვარი სულ მოგვიტყვნა ცნობებსა კრეფს დემაგოგი, გასათხოვარ ბარიშნების უკან დასდევს მთელი ჯოგი. აღმა-დაღმა დაყილობს საქმროს ეძებს ზოგისთვინა, თუ რომ ენა წაიგებლა არ დაიხვეს არვის წინა. არა ერთ ორ სულელ ყმაწვილს უცბად ჯვარი გადასწვრა, თავის ურცხვი მაქანკლობით ქუთაისი გააშტერა. ნუ თუ არ იცით ვინ არის ეს ბიჭი აბდალაია? თუ ცოლის შერთვა მოგინდეთ იკითხეთ ბარკალაია.

წერილები ეშმაკისადმი.

თბილისიდან

თბილისის რკინის გზის მთავარ სახელოსნო-ში 1 მისის მოხდა სახელოსნოს დაარსების 25 წლის დღესასწაული. სადღესასწაულო პარაკლისის გადახდის შემდეგ გაიმართა დიდებული ნაღიში, ნაღიშის დროს მთელ ადმინისტრაციას ღვინო საშინლათ.

მოეკიდა და როცა ძალაზე გამოიბრუნენ ვერის ბაღებისკენ გაექნენ ფაიტონებით. წასვლის დროს მათ მიმართა სახელოსნოს კომისიის წევრებმა სემიონოვმა, ნორიამ და ალექსეევმა და სთხოვეს „თქვენ წაბრძანდით“ შემდეგ ჩვენ მოვალთ და ყველა მუშების მაგიერ მოგოლოცათო. რასაკვირველია ადმინისტრაცია დასთანხმდა. დელეგატები ეახლენ, მიულოცეს და შემდეგ მიეღი დღე ქეიფობდენ მათთან. ნეტა რომელმა მუშებმა დაავალათ ამ უზურპატორებს მილოცვა?

პატარა ეშმაკი.

ძნო ეშმაკო! შენ გენაცვალე ერთხელ ჩვენკენაც გამოიარე. აზარიანკის ქარხანა ნახეთ აუცილებლათ შეუოიარეთ. არიან აქა ზოგი მუშები სმის და თამაშში გამოწრთენილები და მას ეტრფიან მულდამ ეამს მარად (ოი იმათ კი, გენაცვალევი). მე, გევიცები იმათსა თავსა ტყუილს არ გეტყვი ერთ წვეთს ერთ კაპლსა ასე ჰკარგავენ სმას და თამაშში, რაც დაჩენიათ, იმ ცოტა დროსა... პირველათ ნახე ილიკო გრძელი... ვით მაით ცენტრი უფროსი „ძია“ რომ გასაშინჯათ შენი მითრახის მის ზურგზე სცადო რეპეტიცია. შემდეგ კი ბესო და თვით ლუბინა, მათაც არკუნენ შენი წყულობა, გაუტყაუნენ მითრახის ბოლო რომ სხვა ხმაზედა იწყენ ვალობა... მაშად ალი.

ძალათ მაცნონე.

იღბათ კრიზისის ბრალია, რომ ჩვენი სახალხო მატარებლების კონდუქტორები ძალიან ეტანებიან ამ ბოლო დროს „ბრუკიანების“ წაყვანას. ერთ ტყავს კონდუქტორები ხდიან სეწაო მგზავრს და ორს კანტროლი, თუ ხელში ჩაუვარდა (რაც დღეს ხშირია) ყველაზე მეტათ გატაცებულია ნ. კაკაურიძე. ისე გაჯავრებულია „ეშმაკის მათრახზე“ რომ თუ ვინმეს დაუნახა მატარებელში ხელში ეცემა. ამას წინათ მეგაზეთებს თუმცა ბილეთი ქონდა, მარა მინც ვადახსდევინა ფული. რა კარგია მათრახის კული?

3. კ—ძე.

უკუკის სასაფლაოს მოიჯარადრებში კოლა გრიგოლ და ლევანტი მიროტაძენმა და გიორგი კერესელიძემ ბლოკი შეკრეს. ძველი მუშები დითხოვეს და ახლებს აყენებენ, რასაკვირველია ისეთებს, რომლებიც ქრთამს იღებენ.

აქ ვარ.

ეშმაკ! ბელინსკი ქუჩისკენ გამოვიარე ნელ-ნელა, აქეთა ცხოვრობს დალალი, ეს მაქანკალი კეკელია.

გამოქინო-გამოკვეთილი, რომ ატყულებს ქალებსა, ფულებსა სტყუებს და აძლევს, „მულის წასახდენ წამლებსა“!

ფულს ვილა ჩივა, ამაგავრებს რამდენსა საიქიოსა ასე ცოდვილი ქვეყანამ, რათ უნდა დაიტიოსა?

„აღმეზა“ ექვსი ფლაკონი, კუღინი, თუნგ-ნახევარი, მათრახი ურტყი სამოცი, კეკესთვის დედის ბძე არი!..

მ. ლელაშვილი.

პარკინციონიდან.

სამტრედია. ბევრი საგულისხმიერო ამბები მოხდა ამ ბოლო ხანებში სამტრედიაში, მაგრამ რომ არ გავაქიანოთოო ზოგერთებს აღუწახავ: დავიღუპეთ ფერწალი ხურცილავა მძიმე ავით გავავიხდა. ექიმების შემოწმებით „ჩხუბის“ ხველა დავმართა. გადარჩება თუ არა ღმერთმა იცის. სოფ. კულაში ადგილობრივ სკოლის მზრუნველთა კრებაზე სიტყვა „ამხანაგის“ სიტყვის გამო ვასო ახლობლის და გიგო გოგუაძის გული შეუღლიდათ: ამავე დღეს იქვე მოხდა ურების კრება სადაც გაარჩიეს საკითხი კოსტა ახობაძის და ივლიანე შენგელიას მოვალეობის შესახებ. კრებამ რეზოლიუცია გამოიტანა, რომლითაც მადლობას უქლენიან ორივეს ეგზექუციის კლანჭებში გადარჩენისთვის. სოფელ ეწერაში ადგილობრივ სკოლის უფროსს ვანო ვაჭერიაძეს მერი სიციხისკან თავი შეუხურდა და თითქო „ბუზარია“ შეგდომიოა ისე დარბოდა ორსამ დღეს. მცხოვრებნი საკონტენტში ჩავარდნე, არ იციან როგორ უშველონ. აქაურ ვაჭრების შესახებ ეხლა არაფერს გწერთ, შემდეგ მოვეწერებით.

ხორთიკ.

რიცა.

საყულის საზოგადოება. დიდი უბედურება დატრიალდა ჩვენ სოფელში. მარკოზა დავეიმუნჯლა „ლორლა დემოღარანია“ მხოლოდ ამ ორ სიტყვას იძახის. გუშინ მოიყვანეთ ოპერაციის გასაკეთებლათ პაჭკელი მქედელი და ნახაბიო ენა უნდა მოათალოს. რაედენ ხუცესმა მრევლი მოატყვა არ მოგშორდები და დრამასაც არ გადაგახლიებო და იმან რომ საქმე ქნა ენით არ ითქმება. შეაფთოაქე ლეევა პური შეევიჩიეთ ლანძღავს ფერწალს წამლები ქუთიისიდან რათ მოვაქ ჩემთან იყიდეთ. თეიპონ კი მამისისხლად ყიდის. პარმენ ნიქარასემ „ბაქარა ხლეკტი“ უკანასკნელი ახალუხი წაავა.

პუჩია

სურამი.

(მამახალისის სმდგრა)

მამახალისი მეტყავრ კელზედა ჯაჭვი მკილია, გარყვნილებაში გარწთვნილო გაიძეერა და ფლიდა.

გლებებს სულ ტყავი გავაძეერ გულუყელი ჩავილაიმეო, ქანჭარი ბლომით იმავსქენ მიჩილეს რად შექამეო.

მეგრამ ყოჩაღათ დავუხვეთ ბიჭი ვარ გამოკლილო, ვინც რომ მიჩივლა უტირე დედა, ცოლი და შვილიო.

ხაჩიძე გლობს რომ ვესტუმრეთ (ესეც ხო მასკარნია) მე და ნემსაძე თუ იცნობთ მგონი თქვენც გავავონია.

პური გვაქამა, არაყიც დავაგლეგნა ძალზეო, რაც რომ ებადა მოგვეგვართა ღარბიულ თვის სუფთაზეო.

როს კუქი კარგათ გავიძლეთ ხელში ავიღეთ მხალია, ვცემეთ და ვცემეთ სვირა-პირში ლამის და სული დალია.

მეორე გლებიც ვავლები იკლავ ბევრი სხვა გლებებით, რომ არ მიიღონ სტუმრათა ყაჩაღი რაზმელებიო.

მეორე დღეს ურმებით გლებები ექიმს მიგვარეს, მათი ცოლუვილა სტიროდენ ცრემლებსა ღვრიდან მღულდარეს.

მამახალისი სურამის მეცა ვარ ჯაჭვი მკილია, გარყვნილებაში ნაქები, გაიძეერა და ფლიდა.

აღექსანდროპოლი.—აქაური ინტელიგენცია „თავისუფალ ლოთობის ლიგას“ აარსებს. წვერებათ დებულობენ დახელოვნებულ მსმელებს, წვერი უთუთო ინტელიგენტი უნდა იყოს. სილოვან ხუქუს „უძღომი“ დაემათათა აღარ იქნა ვეღარ აძლენენ მუშები კვერცხ-ქათმებით. როცა საქმელი შემოაკლდება „დურმიშხანობას“ აყოლებს გულს.

სიკო სამტრედელი.

ოვიშკეთი.—ჩენი ეკლესიის მნათეს 188 მანათი გადასცდა. ძლიერ შეწუხებულია. არა ნაკლებე შეწუხებულია ჩენი მოხუცი დიაკონი; ისე გადაყრუებულია მოხუცებულობის გამო, რომ აღარც ლოცვა შეუძლია და არაფერი, მარა თითქო ჯვარი დაუწერიაო ეკლესიას აღარ შორდება. საზოგადოთ ჩენში ისეთი არაფერი ამბება რომ გულს ესამოვნოს. თუ რამე მიხდა შეგატყობინებთ.

ვარლამ ნიკოლაიშვილი.

ს. საჯავახო. ნიგორზღვის მღვდელი ივანე გადაგვარია, აგერ რამდენი ხანი გატაცებით ავტაციას ეწევა ხალხში მღვდელი უღრამით არ ვარგა და მრევლი უმღვდლოთა. შემდეგ აღაპკობას მალა ხლებს და წვევა-კრულვას უგზავნის. ი. გომარეთეს, გარყვნა სრწმუნოებამო. ვარდა ამისა კონკარის და ბაძგრის ახალგაზრდობა კარტის თამაშობამ ისე გაიტაცა, რომ ყანებს თავი დაანებეს

და ერთმანეთს თავებს უხეტოკვენ მინდვრებში. სა-
დაც არ გაიხედათ სხედან წყნარულად და თამაშობენ.
გამკვიცი.

ფოთი. ჩაგუ ხოქოლაგამ და სოგრატ ოკუ-
ჯავამ აქ დაარსეს მსხვილ ვაჭართა ტრესტი. მათი
უპირველესი მიზანია ფოთის წვრილი ვაჭრები გა-
აკოტროს და აქედან გაეძიონ. ამისთვის არავითარ
საშვადლებს არ ერიდებიან.

ადგილობრივმა ქალაქის სამმართველომ საჩი-
ვარი აღძრა სანდრო გუგუშვილის წინააღმდეგ.
რადგან მუდამ ბულგარის სკამიკებზე სძინავს და
მკბენარი გააჩინა.

ვ. ტიხურ-პირელი.

ბორჯომი.

ძმო ეშმაკო, ბორჯომში
სწუხან, ვინც დარჩა უშენო...
კარგ იხამ თუ გულს არ დასწყვეტ
და მათრახს წამოუშენო.

ვინძლო არავინ დატოვო,
ფრთხილად გეკიროს აფლები,
ამ ჟამთა ბლომათ ამოძვრენ
ხეგრელიდან ბნელი ძალები.

ყოფილსა „გოროდოვოსი“
გახაშვილს ვაიძევრასა,
ისეთი სტიკე მათრახი,—
სწყველიდეს ბედის სწერასა.

ეს კაცი ქურდებს ბელოდობს
და ცარცვა გლეჯას აჩალებს
და ვაქარ „კუპრაულასთან“
ამ ნაქურდალებს ასალებს.*)

ეს კუპრაულა აღექსი
მდიდარია და მსუნავი,
მაწანწალებს და ბნელ ძალებს
მის ღუქანში აქვს ბუნავი.

და კეთილ ხალხს ისევ სიდევისს,
„ბუნტოვიჩის“ არქმევს ყველასა...
შენც ნუ დაუქერ ასეთ კაცს
ზურგისა ასაწყვლასა.

მიხედეს რომ სიძლიერესა სჯობს
სინლის ნამუსის ქონება,
ნუ წუწკობს... ყველგვამ-გლეჯავაში
ნუ ეფანტება გონება!!

ხინზა.

თელავი. ავტო რამდენი ხანია თავს ვიტყბლით
და ვერ აგვეცნა რა იყო მიზეზი, რომ 1906—
1908 წლებში ასე იმატა თელავში მტკობურებთა
რიცხვმა. ისეთ სახლს ვერ ნახავდით, რომ ჩვილი

* იხ. „ცხოვრების სარკე“ №-20. კორესპონდენცია ბო-
რჯომიდან.

ბავშვის ტირილი არ გაეგგონათ. თურმე ნუ იტ-
ყვით მიზეზი სულ უბრალო ყოფილა. კოქლი ნი-
ნოს საქორწინო კასა და ტერ-ტრა გეურქის საორ-
სულო კასა. კოქლმა ნინომ გამოაცხადა ვინც და-
ქორწინდება ოცდა ათ თუმანს მიეცემო. გაუსვეს
ხელი და 50 წლის ბებრბემაკი უშერთეს ცოლე-
ბი, აორკი ახალგაზდებს ვინ ჩივა. ეხლა გამოაც-
ხადა ტერტრა გეურქამ, ამა ვინც შვილს გააკ-
თებს ჩემი კასიდან ათ თუმანში ოც თუმანს მიე-
ცემო. გაუსვეს ხელი და ყველამ გააკეთა შვილები.
დასასრულ ტერტრამ და ნინომ ჯიბეები გაიტენეს
და საწყაღ ხალხს კი ბებრბებს ცოლები შერჩათ
ხელში და ახალგაზდებს შვილები. ცხეც საზოგადო
მოღაწეობაა.

ვანელი ბაგრატი.

გ ე თ ო ბ ი ს ხ ა ლ ს ი .

კამოქდა სამ მოქმედებათ.

მოქმედნი პირნი:

- სამსონ სულქაძე— რედაქტორი.
- ბესო — თანამშრომლები,
- ვიქტორ —
- ტიტიკო ჩაყლაპაძე—რედაქციის გამგ.
- სალომე—ახალგაზრდა ქალი.
- ბეჩო კაპოიანტი—სომეხი ვაჭარი.
- მ.მა ქრისტეფორე—სოფლის მღვდელი.
- თელა ფეშტაძე—უმუშაო პოეტი.
- სპირიდონ—კანტორიკი.
- სანდრო—
- ივანე — ექსპედიტორები,
- ტრიფან სვინტუბა—პალიციის მოხელე,
- დიაკნები, ვალები, მოსამსახურე და სხვანი.

მოქმედება პირადი.

გამოსვლა ბიურედი.

სამსონ, ვიქტორ და ბესო.

(სცენა წარმოადგენს დღიურ გაზეთის რედაქციას.
ოთახს ორი კარები აქვს. შუა კედელთან ახლო სდგას დიდი
საწერი მაგიდა, რომელთანაც ხის რედაქტორი. აქეთ იქით
პატარა მაგიდებთან სდგან თანამშრომლები. ყველებზე გა-
ზეთები ჰქილა, ყველანი მუშაობენ. ოთახში სიჩუმეა, მხო-
ლოდ კალამის წრიბინი ისმის. პაუზა).

სამსონ.—(წერას თავს დაწყებებს, კალამს გადას-
დებს და სეჟელს იფშენებს) ამისთანა დროს კი რა
ვუთხარა! არა ერთი მითხარით რიო სჯობია ახლან-

დელი დრო წინანდელს? მართალია, წინასწარი ცნებურა გაუქმდა, მაზა ამით ვიოზო რაიმე შედა. ეთნო მოგვეცა? სრულიადაც არაფერი: ჩემის აზრით წინანდელი დრო სჯობდა ესლანდელს. თუ ცნებურა იყო, არაფრის წერა არ შეგეცნო, რასაც დასწრელ და გაუფებდებ მინც იმელი შქონდა დანიბეჭდებოდა და გაზეთის არ დაგვიჯრავდენ. ესლა? დასწრე რაშის და ღაშის თერთმეტ საათზე უნდა ელოლო არ ეხლა მოვლენ და ავგავთარიაქებოდა.

ვიქტ.—(წყნათ). სწორეთ მაკვირვებს შენი სიტყვები სასმონ! ეს დიქრთმა უკიდურეს რეაქციონერს ნუ ათჴეინდის. რას ამბობ? რომელი ქვეთა მყოფელი ადამიანი იტყვის ძველი დრო ჯობდა ესლანდელ დროსო?

ბესო.—არც ისე დელი ხანია მას შემდეგ დროგორ დაგვიწყდა სასმონ რა ამბები იყო წინათ. წინათ, რომ სიტყვა „სოციალისტი“ გემაზრა წერალიში შენ სიცოცხლეში ვერ ეღიარებოდი მის დაბეჭდვას და ესლა ცრუთათ თუ გვერა ესწერათ საქარბოროტო კითხვებზე. ახლა „ძირის თვითმპყრობელობა“ და სხვა ამისთანა შუშუნა სიტყვები რომ არ იხმარო განა ისე არ შეიძლება წერო.

სამსონ.—(გაფურცობთ). არა, ძმავ, თუშკა წერის მზრია შევიწროებული ვიყავით წინათ, მაგრამ ასე ახალბედზე არ იყო დაყენებული გაზეთის საქმე. წინათ მართალია წინასწარი ცნებურა იყო, მაგრამ განა ახლა უარესი არ არის? ესლა ერთი ცნებურის მაგიერ არ გვეყვას. ყველა ამას, როგორც იქნებოდა გაუძღებდა კაცო; მაზა ამ „ერთობის ხალხმა“ სწორეთ საქმე გავიჭიკრა. მეზობელმა რომ შემზღობის ქათამი მოჴპარის, აქ მობრბის გავრეთში დამიწერო, სოფლის კანცელარია ხომ არ გონიათ ოჯახ დაქტულებს ან სასამართლო?! (შეფლანს იფინანს) დასწყველის დღერთმა მაგათი თავი. რამ გაავტავ ეს ხალხი ვერ ვაიგვია.

ვიქტ.—თქვენ ისა სიტყვით ამ ახალთ მოვლენილ პოეტ-ბელეტრისტებს რა ეშველებათ, თორემ ერთობის ხალხთან კიდევ გავწყობით რასებ. ვინ გინდათ დღეს პოეტობის საღერეული არ ქონების აშლილი? დასწერს რალაც ახირებულ ღექსს და თავი ვიოტე, ან შექსპირი გინდია. მთარხინენებს აქ დალი შერი ბრალი თუ არ დაუბეჭდენ.

ბესო.—შავი ჟამის არ მეშინია ისე, როგორც ერთი პოეტის. რომ შემოაღებს კარებს და დაშკივავებ ხაროვით დაღებდა და დაბარიალებს თვალებს, ასე მეგონა ახლა ექვმა ვისმეს შეთქო. იმ დღეს შენსკენ, რომ წამოვიდა, სასმონ, გადასწყვიტე ავია დაქვრივდა ესლა რედაქცია, მოგვილო რედისტორი შეთქი (შეფლანს იფინანს).

სამს.—(ამობრებს). ემ! რაც არის არის მეტი რა ჩარაა უნდა ვიძუშოათ ასეთ პირობებში. დილის აქეთი მოწინავეს ვწერ და კიდევ ვერ გადაიმიწვევტია შეიძლება თუ არა გაშვება. აღარ ვიცი სწორეთ როგორ და რაზე დავსწერო. ისე უნდა წერო, რომ მეზოვრდან დაწყებული ყველას უნდა მიეწინოს შენი წერილი. მოდი ესლა და დასწერე რამე. ამა მოდით წავიკითხოთ ერთი და თუ რამე

შესწორება უნდა შევასწოროთ. (ბესო და ვიქტორ მაქლენ ახლას და დახედებას. სამსონ ახაებს წერადას და კითხულობს) „რევოლუციის აზვირთებული ტალღით ძირს დაეშვენ, რეაქციამ ფრთა გაშალა, მთავრობა თავის დამამშვიდებელი პოლიტიკით...“

ბესო.—(შეაჩურებს) მოიცა, მოიცა ძმავ, ეს არ შეიძლება. ძალიან მაგათა არის ნათქვამი, სიტყვა მთავრობა უნდა წიხნალოს.

ვიქტორ.—მეც მაგ აზრის ვარ ყოვლად შეუძლებელია ეს სიტყვა გაუშვით. უშჯობესია სიტყვა ბიურკრატია ვინმართ.

ბესო.—ღიბს ბიურკრატია!
სამსონ.—კარგი, თუნდაც ასე იყოს ეგ დიდს არაფერს შევადგნის სიტყვა ბიურკრატის ვინმართ თუ მთავრობას. მე თანამა ვარ (წამლს და კითხულობს) მთავრობის სატრაპებმა...

ვიქტორ.—(ხელებს გაასახულებს და შეაჩურებს) ყოვლად შეუძლებელია, ყოვლად შეუძლებელი. აუცილებლათ გაზეთის დასწერვა მოგველის ეს რომ ასე გაუშვათ.

ბესო.—მართალია. უტყვევლად უნდა წიხნალოს.

სასწრო.—(გაფურცობული) მაშ რა ჯანდაბა დავსწერო, თუ ყველაფერი წაშვალეთ რალა დაგვარებ? რა ჯანდაბაზე დავწერო აღარ ვიცი. დღეს მწვევე კითხვა პოლიტიკურ კითხვა, მიელი დღევანდელი პოლიტიკის მესვეურნი მთავრობა, გენერალ-გზბერნატორები აიან და თუ მათ არ შეგებ, მაშ ვის ჯანდაბა შეგებო? ვაქო მათ მოქმედება? სატრაპები არ აიან? მაშსოც. დემოკრატებო ხომ არ აიან? ამა ესლა მითხარია ცნებურა არ სჯობდა ამგვარ ბეჭდული სიტყვის თავისუფლებას?! თუქ! (გაფურცობს)

ვიქტორ.—კაცო! თუ გინდა, რომ გაზეთი დავგვიხრონ და ჩვენც ციხეში ჩავყვან დასწერე. მე მეგონა ჩვენ უნდა ვეცოდით შევიხნათ როგორმე გაზეთი. სხვა თუ არაფერი ახალ ამბებს მინც მივწოდებთ მეოთხელებს და ისიც კარგია.

სამს.—(წყნათ) მაშ კარგი. ამ ერთხელაც დავგეთანამებთ და თუ კიდევ წამაშვივინვთ რამე სულ გავანებებ თავს და ის იქნება (კითხულობს) „სცესლითა და მახვილით დამშვიდებულ ხალხი, ფეხ-ქვეშ გათვლილი, გაღატაკებული ხალხი გმინავს რეაქციის. . .“ (ამ დროს კარები უშვანთ გააღება და თანაში შემოაჯრება საღამო. შეფლანს გაშტრედებას).

გამოსვლას შორე.

ინგინე და სალომე.

საღამო.—(ტანზე კონტოთ ავტავ, ხელში ქოლავა უჭარავს, სამაქტოური შეხედულობას. შექოალებს თუ არა კარებს საძიხლოთ ტრიალთ აუჯრდება დაეშვება თქვესკამზე, ხელსახოცს თვალავებო მათაურებს და ტრიალს) მიშვილეთე... დამისნეთო თუ ერთობის ხალხი ხარო?! (ქეთინებს). შეფლანს გაშტრედული წამოაჯრებათან აჯარ იფინანს რა ქანს) მიშველეთო.. მიშველეთო...

სამს. — (შეხსენებელი) ღმერთო ჩემო! რა დაგე-
მართათ! რა გიშველოთ! წყალი ბიჭებო ჩქარა!
წყალი!

სალამე. — (ქვითინებს) მიშველეთ!

ბესო. — (მეფა ახლოს და შეხვდას, ხელებს იფშ-
ვებდას, თავსთავის) უში! რა მშვენიერებაა, რა ლა-
ზახია, რა ანგლოზია! ღმერთო ჩემო ნეტა რა მო-
უვიდა! რა თუშველო! (სამხსნათ სწებს ხან აქედან
შეხვდას და ხან აქედან).

ვიქტ. — (წყალს მობრუნებებს გრაფინეით). აბა!
წყალი მიირთვით! იქნება გიშველოთ...

სალამე. — (ტრისი) მიშველეთ!. . . მიშველეთ!
(ხელს აქნებს წყალი არ მიხდათ).

სამსინ. — (სამხლათ შეუხებელი აქეთ იქით უტ-
რადებს, ჯარ იცის რა ქნას, თითებს იმტერფეს, რა
ობრობას ვადავკედ აა! ღმერთო! ჩემო რა ვქნა.
რა დაგემართათ აღამიანო?!

სალამე. — (ტრიალით) მიშველეთ!. . . მიშველოთ!
თუ ერთობის ხალხი ხართ! (ტრისი).

ბესო. — (სამხლათ შეუხებელი) რა ვქნა, რა
წყალში ჩავარდ, როგორ ვუშვილო ამ-სთანა მშ-
ვენიერ ანგლოზს? (ხელებს იფშვებდას) რა მშვენი-
ერებაა (მეფა და თვალეში ჩასვდას) რა დაგემართათ
მშვენიერება? რას გაუგებრადეს აქვენი გული?

სალამე. — (თვალეზე ხელსახტის არ აობრებს და
ტრისი). მიშველეთ!. . . მიშველეთ თუ ერთობის ხალ-
ხი ხართ!

სამსინ. — (ხელებს ვასასვებს) რა ვუშველოთ!
ბესო. — რა ვქნათ!

ვიქტორ. — რა ვუშველოთ (ვევლანს უხერხულ
მგაობრებაში არის).

სამსინ. — (ბესოს) წადი ვაქო, ექიმი დაუძახე,
ეს ობერი აქ არ მოკვდეს რედაქციაში თორემ პო-
ლიციელების სიარული მერე კითხვ.

ბესო. — (მიდის კარებისაკენ) კარგი წ ვალ.

სალამე. — (უგდას წამოყარებს და ტრიალით) არა,
ნუ მიდიხარ, მე ექიმი არ მინდა, თქვენ ხართ ჩე-
მი ექიმი, ჩემი ღმერთი, ყველაფერი. . . მიშველეთ!
(ტრისი, ვევლანს ვარს შემოხვებას).

სამსინ. — (შეუხებელი) სთქვი აღამიანო, რა
მოგივიდა, როგორ გიშველოთ?

ვიქტორ. — სთქვი რა დაგემართათ?

ბესო. — სთქვი რა დაგემართათ თუ ექი უშვე-
ლო შეგვიძლია თავს არ დავიშურებთ.

სალამე. — (ტრისი მიშველოთ მიშველეთ! თქვენ
ყველაფერი შეგიძლიათ!

სამს. — სთქვი აღამიანო რა დაგემართათ?

სალამე. — (ტრიალით) ქმარმა დამტოვა, ქმარი
გამეკცა.

ვევლანს. — (ერთი) ოში! ოჯახი დაგეკცა! (ხე-
ლებს ჩაიჭყვინტ და თაყვანით ავადს დასხვდას, სა-
ლამე დავეებს რედაქტორის მკვიდსა და ტრისი).

სამსინ. — (გაჯაფრებით) შე ოჯახ ამოსადგებო,
ქმარი გაგეკცა და მთელი ქვეყანა შეაწუხე გული
გავიწყყალე ამდენ ხანს? არა ეს მოსათმენია?!

ვიქტ. — (იციხის) ბიჭო მე ვიფიქრე რალაქ და-
ლი უზედურება შეემთხვა მეითი და თურმე რა ყო-
ფილა?! (იციხის) ახირებულა თქვენმა მზემ.

ბესო. — (იციხის თავსთავის) ეს კაი ამაზია. ქმა-
რი გაეკცა და რა ატარებს მგ ობერი, ამისთანა
ლამაზი ქმარს რამდენიც უნდა იმდენს იშოვნის.
(სალამეს) გულის რაზე იხებთ ქალბატონო, ქმა-
რი გაგეკცათ, თორე პიუჟანა ხომ არ დაქტულა,
თქვენისთა მშვენიერი არსება უკეთეს ქვას იშოვის.

სალამე. — (გაჯაფრებით) არა მე სხვა ქმარი არ
მინდა. მე ჩემი კანონიერი ქმარი მინდა.

სამსინ. — (გაჯაფრებით) მერე ჩვენ რა უნდა გი-
შველოთ აღამიანო? აქ სინოდალური კანტორა ხომ
არ არის?! დიდება შენთვის ღმერთო?! ქმარი გა-
ეკცა და აქ ჩვენთან მიღის რედაქციაში?! არ
იციოთ რომ აქ გაზეთის რედაქციაა!

სალ. — (ტრიალით) ვიცი რომ რედაქციაა და
კიდევ იმიტომ მივიცი. თქვენ ერთობის ხალხი
ხართ და მიშველეთ რ მე?

ვიქტ. — (სიღვლით) რა უნდა გიშველოთ აღა-
მიანო? ჯერო დაგწერთ კიდევ თუ?

სალ. — (ტრიალით) აღამიანები არა ხართ? მაშ
რის ერთობის ხალხი ხართ თუ ასეთ დროს არ
მიშველოთ?

სამს. — (წამოდგება მითმისება დაჯაფრული) არ
იტყვი აღამიანო რა კინდა ჩვენგან? ვერ ვამივი
რა უნდა გიშველოთ?! რა გნებათ? რაზე მოზრკა-
ნებულხართ? გითხარით რომ აქ გაზეთის რედაქ-
ციაა და კოლქმარობის საკითხს არ არჩვენ, ამისთვის
სინოდალური კანტორაა და იქ მიმართეთ, ან პო-
ლიციაში ან კიდევ სულში.

სალ. — (ტრიალით) მე პოლიციასთან და სინო-
დალურ კანტორასთან საქმე არ მაქ, მე ბიუროკ-
რატო არა ვარ. მე ერთობის ხალხთან მაქ საქმე!
თქვენ ერთობის ხალხი ხართ და იმიტომ მოგმარ-
თეთ. მიშველეთ!

სამს. — (მითმისებადან გამოსული). სთქვი, სთქ-
ვი რა გიშველოთ?

სალ. — ჩაწერეთ გაზეთში, ის მე გამეკცა, რომ
ეს სწემობს წინააღმდეგია რომ ის უნდა დამტოუნ-
დეს და არ დამტოვოს. (ვევლანს ხელსა დასწავს.
სალამე წამოდგებას ხეზე, ქალვას აწვევს და გაჯა-
ზსეპება). რა გაციინეთ! ეს გეკადრებთ ერთობის
ხალხს? დამცინით ასეთ უზედურების დროს!

სამს. — (კარებისაკენ უხვებებს) ვთხოვთ მიზრძან-
დეთ, ჩვენი გაზეთი „საქორწინო გაზეთი“ არაა.
წამრძანდით და თქვენ თვითონ მოვლამაკოთ თქვენ
ქმარს.

სალ. — (ენერგიულათ) ჯერ ვთხოვ და მერე მო-
ვითხოვ უეჭვად და მიმბეჭდით. თქვენ თუ ერთო-
ბის ხალხი ხართ, მეც ერთობის ვარ, მე მოვითხოვ
ამ ჩვენ გაზეთში დაიბეჭდოს ჩემი ვაჭარბანა, ვი-
გონ ყველამ რომ ქმარი ასე უსარდისოდ მომეკცა.
ვაიგოს სხოვადობაში მისი საქციელი იქნება შე-
რცხვეს და დაზარდეს.

სამს. — (შეკარდა) ვთხოვთ მიზრძანდეთ! ნუ
გვიშლით.

სლავ.—(ციხისათ. ქოჯვის ტარს წყარვს მავლად-ზე ქალაქებს) მე მოვიტხოვო, რომ დამიბეჭდოთ. არ წავლ აქედან, არა, არა. (ტარის).

სმს. — უკანასკნელად გთხოვთ ზრდილობიანა „მოიქცეთ და მიბრახნდეთ“.

ჩემს — (აქუსრისათ) მშვენიერება! გნლა ჩემს ბრა გვეკალია და მიბრახნით. თქვენს მჭერას არაფერი გვიჩვენია, მაგრამ საქმე გვაქვს. შემდეგ შეგიძლიათ სპეციალური სამართალში გამოიწვიოთ. თუ გნებავთ მელიტორეთ: მე დავაღვლებით.

ვიქტორ. — გთხოვთ მიბრახნა!

სლავ.—(გაფურცული. ტირილით) მაშ, თქვენ არ გინდათ ჩემ გაქირებულ მდგომარეობაში შეხვიდეთ. კიდევ ამბობთ რომ ერთობის ხალხი ვართო? ეს არის ერთობა? (ტირილით მადან კარებს კენ) ლმერთო! ლმერთო! რა ვქნა, როგორ დავიბრუნო ჩემი კოტეი!! (კანარსხეული კადებს კარებს და გამგეს დაუფასება. გამგე გაბნეულია განზე განტეობს და რა დანახავს მტრადღე სლავის შიშზე სლავს მიიფრებს და გულახათ იცხის, ყველანი იცხის).

ირეთელი.

(შემდეგი იქნება)

მ ა ს უ ხ ე მ ბ ი.

ჩემმა კორესპონდენტებმა ხმა ამოიღეს და საპასუხო წერილები ნელ ნელა მოგვცდის. ვბეჭდავთ აქ რამოდენიმეს:

„ბ. დათაფ კვანტლანს აუბათ სიხმარში თუ მოკლანდა, რომ მე ის „უშეშავის მათრახში“ კავალდე. ამა მამათათას რაწულ ნომერში იყო. იქნება ვაგით, რომ ვხიარებ მის შექებას და დამაწრო. ჩემი მასხუი ჟურ-ჟურბითა ეს არის.

ალაკეთური.

მაშ სიდიან მოკლანდა დათიკოს, რომ ის „ალაკეთურმა“ გალანდა! —

„შოგახსენებ ბ. ევგენი ქუთათელაძეს შემდეგს: ერთ დღეს სამტრედიის სადგურის ახლო მივიდა ვიღაც კაცი და შეეკრძა დაუწყო ჩხუბი რათ გვეკიდებოთ ხონის-კენ წასვლან მავსურებშით, ამ საქმით თახი კაცი იღუპებაო. ჩემს ვიუჟით ხონში დეკლემენტებს პარტანეით და თხოველი მივმართეთ ევგენ ქუთათელაძეს. მან გვიხასხუსა ამ საქმეს ორგანიზაციას უნდა ხელმძღვანელობდეს და შეიძლება თახი კაცი დაეჭირებოთ. რამდენიმე ხნის შემდეგ მართლაც მოინდომა ბოქაქლმა თახი კაცს დაუწერა, მაგრამ თაფლებით განათავისუფლეს. ამ ამბის მოქმედი იყო ზორბილე შახავა. დეე ევგენსა და შახავამ იტყხონ ესლათაგი მე ევგენთან ვსწავებთ თაფელაფე გამათს.

„შეკოლი“

გნახოთ ევგენი და პორფილე როგორ მორიგდებიან.

„დამიტრი გენსლავს! თუ მახინჯ და მახინჯ გსურთ სპეციალური სამართალი, დიდას სიამოვნებით. ჩემს მხრით შევადგინოთ იქნება ს. ციხის მესხელები მახინჯ გეგვს-სე შარშივე.“

— B.L.

გნახოთ რით ვაზაფებთ დამიტრის და — B.L.-ს სიამოვნებით:

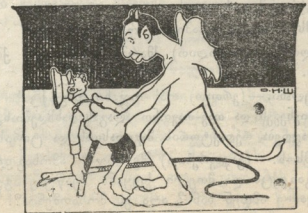
სერგო კვანტლანი სპეციალური სამართალში მა. ვეგუს. რა უნდა ვამარკვავოს შევადგინოთ? ის რომ სერგოს დუქანში კარტ ხარდ-ბილიარდს არ თამაშობენ შეუბა? ამას შესხებ „უშეშავის მათრახს“ კარდა „ნაქარ-წავაში“ იყო წერილი? ეს ხომ ეველამ იცის, რომ სერგოს დუქანში ასეთი აშუბი ხდება?

„ზორანელი“

ჩემის ახრით, რაკ სერგო კვანტლანი სერს „ზორანელი“ უნდა დათანხმდეს საედიტორიო საპართალზე.

თქვენა ეშეშავის მათრახს 32 №-ში მოთავსებულად ათი ხს: ყველურა წერილი, ცხრას მათგანი ერის კაცისა, ერთი კი ხუცის ნიკოლოზ ბარბაქადის, რომელსაც ლანდუა გინებაში, როგორც წერილიდან ჩანს, ვერც ერთი ერის კაცი ვერ შეეკრება. დანარჩენი ცხრას წერილი რომ შეკრათით ერთად იმდენი ლანდუა არ იქნება, რამდენიც ამ აგუას ხუცესს უკადრებია, მარა რა უფოთა ამა რით უნდა გაიჩქეს ერის კაციდან? აკოვასა შიკან რაცა დგას, იგივე წამოიღებდას... ეს ერთი. მთორე ის წერს 30 წვეთი სპერმაგუდინი თამაწადეთა. სიადან სლავო, წმინდა საბაო? მე აგი განსასტურული წვეთები არ მიამოწებიათ მისთვის (აუბათ ხუცებსზე 30 წვეთი მოქმედებს!) ათო ნაღო ვაპოინიტი!) მესამე. მიკვარს რათ არ სასხელებს შევადგინოთ „ისიცი დრანისათვის“ ზოლიცაბათ არ მოსარულე ხუცესა? წინადღებთ მიეკით და ნიშნის თაყის შევადგინო (მე მასთან ზირადეთ მოდაზარებებს სურვილი არა მაქვს) და თან დათანხმდეს, რომ განახენი განხეთმა გამოქვეყნდეს. მე ჩემის მხრით შევადგინოთ ვასხელებ ნიყო გორგის ძე ჩამაქაცეს. დავშობი შენი „უშეშავი“

გნახოთ მღვდელი ნიკოლოზ რას იტყვის!

სახმელეთის წირილება.

ჩვენი მათრახით „შემაქსნებლებუკი“ ზირება არ სტრეგობან და წერილები წერილებუკი მოგვლის:

„ბ. რედაქტორო!“ სწორს ერთი—თქვენი ეურნალის 30 №-ში მოთავსებულა შემოქმედლიან „ჩაქუბელის“ წერილი, რომლითაც ის მე ჩირკს მტებეს. რისთვისაც ვიწვევ საუნიტატროო სამართალში, მედიატორთე ვნ-წინაც მათე გარლიადეს, პასუხი მომტესი ორი კვირის ვადაში.

ვასლო კარგიშვილი.

ჩვენი აზრით „ჩაქუბელმა“ ორი კვირის ადრე უხდა ამოილოს ხმა, წინააღმდეგ შემთხვევაში შექაქუხნიდა ჩვენი წინსი.

კორესპონდენტი „ბრატისკა“ მე შეგარაზხელს მეძახის, ღამიმტკიცოს ყველა ეს სახმელატროო სამართლითი. თქვენი კი გზობთე აუცილებლათ გააგებინით ვადაში ნამდვილი ადრესი და ვინაობა.

პლატონ წორღავა.

ადრესი და ვინაობის შემტეობინებასე უნჯს კავრავათ. სახმელატროო სამართალში უნდა გამოგვეეს შეტეო რა გზა აქეს.

„სასტუმრო ბორჯომიდან“ „განდენილი“ თავის წერილში ჩირკსა მტებეს. ვიწვევ სახმელატროო სამართალში, მედიატორებთან ვნიწნავ მიზა კვჭარავას და სპირიტონ მეტრავლიძეს, თუ არ გამომეყა რედაქციამ ვამოახვადოს, რომ ის შეტეო-მამი შეიყავნს“.

ვეგერი პერტენავა.

ჯერ ვნახით რას იტყვის „განდენილი“ და შერე ჩვენი სხვა ზასუსი გაგებტო.

„ვილაც“ „ქნო“ თავის ლექსში ყვარელიან ჩირკსა მტებეს. მოვითხოვ აიხალოს ნიღბი და გამომეყეს სახმელატროო სამართალში, რომლის განაჩენი გაზეთებში უნდა დობებტოს“.

დ. როსტომშვილი.

„ჩნსა“ უკან არ დახსეკს, სხვლა ნიღბის სდასეკი კი ძალს ნუ დატართ.

„თქვენი ეურნალი“ უმჯავის მათრახის 30 ნომერში მოთავსებელი იყო წერილი შემოქმედლიან. ბნ „ჩაქუბელისა“ ვითომც იქ შემდგარეიოს ახალი პარტია მიროანისტთა და ლიფტირი მე ვიცო. ამ დღებში კონფერენციაც გეპროიციოს და პროგრამაც შემეუზნებეიოს ეხლა მხოლოთ თქვენი მათრახის კელი მოვალეს.

ის წერილი მე პირადით შეურაცხყოფას მაყენებს და თან პროვოკატორული სუნაც ასიღს. და ამისთვის ვზოვ ბატონ ჩაქუბელს გამომეყეს მედიატორულ სამართალში და დამიმტკიცოს რომ მე ახალი პარტია შევადგინე თავი: ახალი პროგრამით. ჩემის მხრით მედიატორთე ვნიწნავ ანხ. გიორგი ყვარულს და ვინოა ვინაოს და ვ დეთ უ: ამ და წერილის გამოცხადებლიან ერთ კვირის და თმტე ბანი ჩაქუბელი არ ინებებს მედიატორულ სამართალში გამოვალას მაშინ ნება მექნება უწოლო მას საძაგელი პროვოკატორი და მა-

ბეზლავა, მათრახის კელი და სპერტაკულინიც მწვე დასკირდება ბუეხე მოსაყვანათ რომ ყვლავ არ განიმეოროს ასეთი პროვოკატორობა“.

მირიან აღექმანდრესე ამ ამაშადე,

„ჩაქუბელს“ ორა მხრით სწვრდება ზასუსი გაცემს და ვნახით რას იხასს.

„უმჯავის მათრახის“ მე 29 ნომერში, მოთავსებულიან ლექსით ბ. ტრუხაყან რალაც უწერ აკრული მარტები, ვითომც მე მუშტების ქნევით უმასპინძლდე ოდ მე მას სახვალეობის ვლეუბობას და შემდეგ სამიკტრონი ისევე ლენის წყალბოთი ვრიგებოდე, ძრიელ შემტედარია ბ. ტურა ტაუშლის და ცილის წამების მოვალეობით.

ვიწვევ „ტურა“-ს სახმელატროო სამართალში, მედიატორებზე დავასხვებუბ მაშინ როდესაც პ. ტურა ზასუსს მიმცემს ვაჭარის სახმელატროობით.

სართივალის სახვალეობის მამახალისი ნიკო ბარძიმაშვილი.

ტურა, ზასუსი გასცემს მეტი რა გზა აქეს

„უმჯავის მათრახის“ ფოსტა

ფრთი—ტოტას დიხაც რომ საქებურია თუ მაკაუჩრი ვაჭრები ეურნალის გამოცემას პირებენ. ალხანოვის ცუხე ლელუსიტრბა ვაცეგია და კი პუბლიცისტი იქნება, რაჭმა მე და ქიცი კი მწერლები აზრან. ეტყობა: ეურნალი საინტერესო იქნება. რაც შეეხება მაქაუჩრ აზურგულიებს“ და ერთ „პარტატონს“ იმთხვე ლაპარაკიც არა ღირს. ლექსაც ვერ ვებტდელო რადგან.....

ბაბო—ნორდს, თქვენი შეგნებელი ამხანაგები სწორეთ რომ ვსაპირატხებელი ყოფილან და როდესმე მათივინსაც მივილოთ. ცოტა დაგეცადეთ.

ბათიმი— ვითომც კენტს—სესირი დევიდონში მითივისტისთვის ერთ კი მირახს მოვალეობით. თქვენი წერილი მივილოთ. „ამ კვირამდე დაბეჭდო“ ვეჭვით. ტყუილი რომ ვითხარათ ვერ დაგებუტყავთ“.

ჭმუბათი—შეგნებელით დამწერს. „ყველა წესიერების დამტყვევი გავიმთარახებ“ ვეჭვით. ეს ადვილი საქმე ნიუ გავრიათ, მაშინ ვინდა დაგებებუბ ვამოახვებულენ“ ჭჭუ მათიხა სდა გეტყობა ასეთ ვაჭრებულ დროს.

სეფასტი მისინიკელს— „დღევანდელი სიციცხლე რა არის? (სათამაშო ნივთია.) ის ტანჯავა, როგორც ციხე მოწამულა ა. ჩვენ ვგზოობობთ გაწუწუტლივ დღის დართი განურტყველიან.“

ვერ ვაგვიტო ლექსით თუ პრეობა ეს თქვენი ნაწარმოები, ამიტომ არ იბებდება.

პშირილა—კრიპოკას. „ვილაც რა უნდა უყვარდეს სულ სვა ჩვენი ტრიალი; გვყვარს ქალებში არმოიკმალუტო გვერლით ტრიალი.“

ლექსი სან ქებოა, მარა გვეყვრის რას თხოვლობთ ჩვენგან თუ ტრიალი გიყვარო იტრიალეთ წაღმა უჯუღბა და იყავთ.

პატიმარა—ლექსი არ დაიბებუბა, ვინიდან, რედაქტორის ვჯერ არ სურს დასევენა.

სონი—უბეჭდურს, ბუღს რაზე იხებქავთ, ნოქრბი ლენის სალწყავენ და კავშირი დიოკრესია, დეე დავიწყავს, რაცა თვითონ მით მოუწინდებებენ გადაყლწყავს მაშინ გაახსენდებათ.

ქაში—კირილე გუმბელს. თქვენი ლექსი ერთობ გატია-
ნურებულა და ამიტომ არ იბეჭდება.

გუჯუს—„მართლაც შე ახით გოხოვ

თუ უღინი-ბლომთ არა.

გაუგზავნი გუბელ ლუბას

და არ სთხოვო მას ქანქარი.

ბიერი ქანქარიც რომ მოვეცეცს ლუბას წასახდენი სპერმაკუ-
ლინი ხვეწ არა გვაქვს.

კინტურაშვილს—თქვენი მოკითხვის ბარათი მივიღეთ,
გმადლობთ. მოკითხვის ბარათი, რომ ეურნალში მოვათა-
სეთ არც თქვენთვის იქნება სასიამოვნო.

სუჯუნა—ლონ-კობოტს. „აფეთქარი სიმონია დავრჩათ
გაუმთარახებელიო“ გვწერთ, თქვე დალოცვილთ რამდენი. სი-
მონია დავრჩა ყველას თუ მივცეთ ხელი მთრახის ქნევის
მეტს ველარას“ გაფაკეთებთ, თუ შინც და შინც ის ვილაცა
სიმონიკვა სახლდვარს გადააქარბოს. ნიგოიანი მდულარე წყა-
ლი გადაყლანინეთ ოცო წვეთი.

ოჯარგამთი—წყუზარაბის ქერიგმა ბგლით შოიპარო
აბა რა დასაბეძლია?!

ახაზის საჯოგადლოვა—ტანია ბის. თუ დრო და-
გვირჩა თქვენებურ ახალგაზდებს მივაწვდენთ მთრახის კულს.

ჯურაქამთი—კონწარას. ბურული სცენა არ ვარგა.

ფოთი—შაშას. საგულისხმო არ დაიბეჭდება.

იძიღანე—ელისაბედიშვილს. არ დაიბეჭდება.

ვანო ბოქარია—წყალ-წაღებულ სოფელულეზე
ლაპარაკი აღარ ღირს, არ დაიბეჭდება.

ღარიბის შვილს—არ დაიბეჭდება.

ნატანე—წიწმარტს. იგილანე სხვარულიძეს და
მის თანაშენწე დარისპან ცერტეცამეს ორმოცი „როზგი“ და-
კართ და მერტე თუ არ მოკუვიანდნ გაგვავებინეთ.

ღანრილს—ცო თქვენი „გურული და მტრელი“ ვე-
რაფერი შეიღია.

ბალაჯარა—ღანრილს მძა პ. თ—ს. ბალაჯარაში
თითქმის ყველას შეგხვებთ ჩვენი მთრახის წვერი და სულ მუ-
დამ თქვენთვის ხომ არ მოვიკლით?

ქსანიანი—მეტრის მოგზაურობა და ედისო-
ნის მომღერალი ბანქანა არ დაიბეჭდება. თუ დროზე წაიღებთ
ორიგინალს შევინახავთ თუ დავეცინეთ მერე პასუხს არ
ვაგეტ.

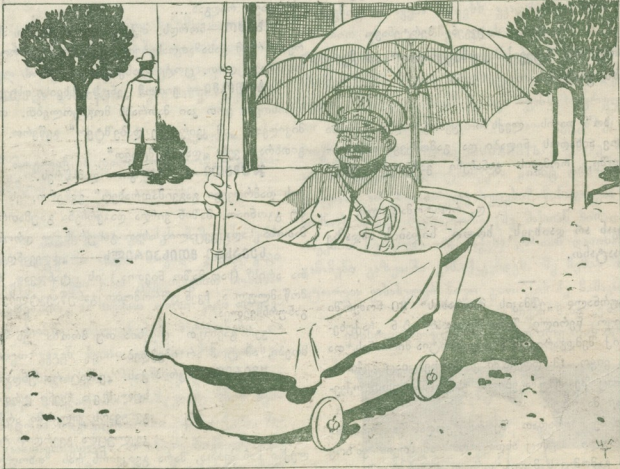
რედაქტორ-გამომცემელი თეოდ. ბოლქვაძე.

მოითხოვეთ ყველგან

გ. ლულიძის და ამხანაგობის საუ-
კეთესო ქარსის წყალი!

გემო და არომავი მშვენიერი აქვს.
ქარხანასთან დეკორატიული მცენარეებით და-
მაზათ მორთული აიენია, სადაც შეიძლება ყინუ-
ლივით ცივი წყლის სმა.

ქარხანა მყოფება გოფთეიანის პრისპექტზე, მან-
თაშევის სახლში. ტელეფონი 411. (13-2)

წყისურების დაბეჭედი სიცხის დროს.